Jan Kamocki

guwerner
Ur. 0.0.0,
Zm. 0.0.0,

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Zapewne wykorzystał okazję do własnych studiów w trakcie podróży edukacyjnych swoich wychowanków.

Etapy kariery dot. edukacji

Był bardzo doświadczonym guwernerem, który kilkukrotnie opiekował się młodymi przedstawicielami szlachty i magnaterii w trakcie ich podróży edukacyjnych.

W 1684 roku immatrykulował się na uniwersytecie w Padwie jako preceptor kasztelanica przemyskiego Aleksandra Krasickiego. W latach dziewięćdziesiątych XVII wieku wyjeżdżał trzykrotnie. W 1693 roku ponownie wpisał się do metryki nacji polskiej na Uniwersytecie Padewskim. Jego podopiecznym był wówczas przyszły wojewoda lubelski Adam Piotr Tarło.

Zapewne krótko po powrocie z tej podróży wyruszył ponownie, opiekując się braćmi Michałem Serwacym i Januszem Antonim Wiśniowieckimi, którzy za granicą wojażowali w latach 1695-1697 (Niemcy, Francja, Holandia, Niderlandy i Italia).

Jeszcze w tym samym 1697 roku Kamocki po raz czwarty podjął się zadań guwernera podróżnego. Po elekcji wyruszył w podróż edukacyjną (1697-1701) z młodymi synami Anny Franciszki Zamoyskiej z Gnińskich. Cieszył się poważaniem również za granicą, ponieważ został polecony listownie matce peregrynantów przez właściciela jednej z paryskich akademii François Longpré, który wystawił mu bardzo dobre referencje.

Kamocki był świeckim guwernerem Tomasza Józefa, Michała Zdzisława i Marcina Leopolda Zamoyskich. Pisał regularne sprawozdania listowne do matki młodych Zamoyskich, w których przedstawiał bieżącą sytuację, postępy w nauce swoich podopiecznych oraz potrzeby edukacyjne i bytowe podróżników. Towarzyszył Zamoyskim od samego początku podróży.

Był również autorem programu studiów zatytułowanego „Connotatia dispositiej i czasu", który napisał jesienią 1697 roku dla Tomasza Józefa i Michała Zdzisława Zamoyskich pobierających wówczas nauki w Pradze. Z tego zestawienia wiadomo, że młodzi podróżnicy mieli wyznaczone zadania na każdą porę dnia. Czas pracy i nauki wynosił aż 14 godzin – od godziny 6 do 20. Wyszczególniono tam również dokładnie przedmioty wykładane przez wynajętych nauczycieli: język niemiecki i francuski, retoryka, historia, arytmetyka, taniec, gra na instrumentach smyczkowych oraz fechtunek. Czas dnia szczelnie wypełniały wykłady, ćwiczenia, lektura, nabożeństwa, przejażdżki konne, wizyty rekreacyjne w ogrodach i posiłki. Planowano również lekcje geometrii, taktyki wojennej oraz sztuki fortyfikacji, lecz był problem ze znalezieniem profesorów na odpowiednim poziomie.

Fakty z życia osobistego

Pochodził zapewne ze średniej szlachty osiadłej w powiecie piotrkowskim, ziemi łęczyckiej lub sieradzkiej. Był przedstawiany w listach jako „łowczy" – najprawdopodobniej była to rzekoma tytulatura, gdyż w katalogach

urzędników nie widnieje on jako posiadacz takiego honorowego urzędu ziemskiego.

Żył w XVII wieku.

Bibliografia

Podmiotowa

1. Archiwum Główne Akt Dawnych, Warszawa, Archiwum Zamoyskich, sygn. 516, Jan Kamocki, *Listy do Anny Franciszki z Gnińskich Zamoyskiej*.
2. Archiwum Główne Akt Dawnych, Warszawa, Archiwum Zamoyskich, sygn. 546, Jan Kamocki, *program nauk w Pradze - 1697*.

Przedmiotowa

1. A. Markiewicz, *Podróże edukacyjne w czasach Jana III Sobieskiego. Peregrinationes Jablonovinae*, Warszawa, 2011.
2. A. Kucharski, *Instrukcja podróżna Anny Zamoyskiej dla synów odbywających peregrynację po Europie na przełomie XVII i XVIII wieku*, Czasy Nowożytne, 25, 2012.